

In memoriam

Erika Esop 2.06.1927–24.12.1999

Pärast ras-
ket haigust
lõppes 24.

detsembril kirjanik Erika Esopi tee. Erika Möldre (abiellunult sai ta Esopi nime) on sündinud Tallinnas ohvitseri tütreina ning sõjaväelikkude rangust oli tunda tema rühis ja käitumises.

Miski tõmbas teda väljaõppinud raamatupidaja täpsest arvude maailmast fantaasiat nõudvasse kirjanduskeskkonda. Kui 1955. aastal taastati Noorte Autorite Koondis, siis hakkas sellest osa võtma ka Erika Esop. Kuid ka selles boheemlikult lustakas seltskonnas suutis ta säilitada daamiliku käitumismalli. Tolleaegses koondis domineerisid lastekirjanikud ning vahest seetõttu sai Esopistki algul lastekirjanik. Ta debüüt lastele adresseeritud luulekoguga

“Päikesepüüdja” toimus 1961. aastal, kui said kirjanikuslikeks nimedeks ka paljud teised esimese sõjajärgse põlvkonna sulesepad. Üksteise järel ilmusid Esopi lastevärssidega raamatud. Selgus, et raamatupidamise-
ga leiba teeninud lastekirjanikul leidis huumoritki ning mõndagi luulelugu võis naerdes lugeda. Siis hakkas Erika Esop kirjutama ka proosat ning ilmusid jutud lastest “Valge peaga poiss” (1983) ning “Rubiku kuubik ja mina” (1986).

Eesti Kirjanike Liidu liikmeks võeti viljakas lastekirjanik 1988. aastal, taastatud Eesti Vabariigis avanes tema anne uuest küljest. Esop hakkas kirjutama raamatuid ka täiskasvanud lugejatele, ta jätkas eesti perekonnaromaani arendamist. Tsensuuritõkete kadumine ja uute

kirjastuste tekkimine elavdas kirjanduselu ning lastekirjanikud (Heljo Mänd, Herta Laipaik, Ira Lember) asusid romaane kirjutama. Ira Lemberist sai Erika Esopi kaasautor ning oma ühistöö märgistamiseks kasutasid nad pseudonüümi Artur Erich. Selle nimega ilmus lugejate ette romaani-
tetraloogia “Äike”, “Pärast äikest”, “Välgust tabatud” ja “Varjud” (1991–1999). Need romaanid kujutavad Tallinna elu sündmusrohkes XX sajandi keskpaigas, nähtud naise vaatevinklist. Kүүдitamist jutustava romaani “Magamata ööd” (1992) ainuautoriks on Erika Esop. Muidugi jätkas ta ka lasteraamatute kirjutamist.

Erika Esop maetakse täna, 29. detsembril kell 12 Rahumäe kalmistule.

Eesti Kirjanike Liit